

liggende paa forskellige Steder. Det fremgaar ikke af Lovforslagets Tekst, hvor der staar „en Dobbeltscene ved Teatret“. Det vilde, efter hvad vi har erfaret om de Planer, der foreligger, være højst mærkeligt, om det skulde kunne forstaaes saaledes, at der var en Scene for Skuespil paa Kongens Nytorv og en Scene for Opera og Ballet paa Raadhuspladsen. Jeg tror ikke, at en naturlig Forklaring af det Ord, der bruges i Lovforslaget, vil føre dertil. Jeg tror heller ikke, at den højtærede Minister kan komme bort fra, at der i selve Lovforslaget staar, at der skal indrettes en Dobbeltscene i det kongelige Teaters Bygning, eller maaske jeg rettere skulde sige, at det er Udvalgets Opgave at undersøge dette Spørgsmaal og derefter stille Forslag om Indretningen.

Den højtærede Minister siger, at det, han ønsker at opnaa, er Rigsdagens Medvirken i denne Sag, saaledes at han kan blive fri for Aar efter Aar at komme med et Forslag om det kongelige Teater — det var ham som at komme til Afstraffelse i Rigsdagen. Det er virkelig den højtærede Ministers egen Skyld, hvis det bliver en Afstraffelse, naar han kommer med Spørgsmaal om det kongelige Teater. Det er da, fordi han mellem Rigsdagssamlingerne eller i alt Fald mellem de Forslag, han fremsætter — jeg erindrer for Resten ikke, at den højtærede Minister har fremsat noget som helst Forslag om det kongelige Teater —, ikke faar Teatret saaledes indrettet, som han anser for formaalstjenligt, og saaledes, at han kan præsentere Sagen for den høje Rigsdag paa en saadan Maade, som han og andre kan være fornøjede med. Men hvad tror den højtærede Minister, der er vundet, fordi han faar et Udvalg, hvori der sidder 4 Rigsdagsmænd? Fire Rigsdagsmænd binder jo dog ikke den høje Rigsdag, selv om de repræsenterer fire Partier, særlig ikke i dette Spørgsmaal, hvor det jo mange Gange har vist sig; at den, man satte ind i en Kommission eller i et Udvalg, hurtigst muligt blev desavoueret af sit Parti, naar han kom ud derfra igen. Jeg tror ikke, det kan nytte den højtærede Minister at stole paa de fire Rigsdagsmænd som fire Støtter, der skal holde den Baldakin, hvorunder

den højtærede Minister ønsker at sidde. Nej, han maa alligevel komme til Rigsdagen, det er dog den, der afgør, hvorledes Spørgsmaalet skal løses, hvis det da ikke — som jeg mener — er løst gennem dette Forslag. Jeg forstaaer saa udmærket, at den højtærede Minister i Dag siger, at Rigsdagen er ikke bundet. Jeg kan godt indrømme, at *de jure* er den ikke bundet, det tvivler jeg ikke i mindste Maade om, men *de facto* er den bundet. Det, der her sker, er jo netop, at der træffes den Bestemmelse, at der kan købes to Ejendomme for at opføre en Magasinbygning, og dennes Opførelse hænger nøje sammen med Indretningen af Dobbeltscenen. Dernæst bestemmes det, at der skal nedsættes et Udvalg for at stille Forslag om Indretning af Dobbeltscenen; og Rigsdagen gaar med til det, i Virkeligheden fuldt vidende om, mener jeg, hvad det betyder, og binder sig overfor den højtærede Minister, naar han kommer med et Forslag, som jeg ikke forstaaer, at han ikke selv kan faa udarbejdet under sit eget Ansvar.

Den højtærede Minister sagde, at han ogsaa kunde takke mig, idet jeg havde udtalt mig for Dobbeltscenen. Ja, men med det Forbehold, som ligger i, at jeg faar Besked om, hvorledes en saadan Dobbeltscene skal føres og forme sig, hvorledes den kunstnerisk skal virke, hvorledes den økonomisk kan blive styret, hvorledes overhovedet den Bekostning bliver, som Dobbeltscenen efter min Mening vil komme til at kræve af Statskassen. Derom ved den højtærede Minister altsaa intet i Øjeblikket. Han lægger det alt sammen hen i et Udvalg, Spørgsmaal, Forslag, Arbejde, Ansvar, og haaber at faa det ud derfra i en saadan Form ved Hjælp af 4 udmærkede Rigsdagsmænd, at det Forslag, der kommer frem, kan gennemføres i Rigsdagen uden noget som helst Arbejde for den højtærede Minister. Der var en Gang en dansk Minister, som udtalte den Sætning, at en af Hovedegenskaberne for en Minister maatte være den, at han aldrig gjorde noget Arbejde, som han kunde faa udført af andre. Det forekommer mig, at den højtærede Minister paa dette Punkt i Virkeligheden følger en meget berømt Ministers Eksempel.